

Farkas Mariann

1993-ban készült rólam ez a kép, Gerolsteinban, Németországban. Első alkalommal látogattam meg a lányomat [Gottschick Éva], aki ott él. Amikor először voltam a lányomnál Németországban, ugyancsak három hónapig kellett várni a vízumra, 1992-ben. Három hónapig vártam, pont, mint a kommunizmus idején. Úgy bántak velünk Nagyszebenben, a konzulátuson, mint az állatokkal, mintha mind cigányok lettünk volna. Németországban más az élet, mint itt nálunk, és természetesen nem nagyon könnyű ott élni. Éva kezdetben nehezen kapott ott munkát, főleg mert már nem volt nagyon fiatal. De szerencséje volt, és a szomszédaik között nagyon jó barátokra lelt. Most könyvelőként dolgozik, Niederhausenben. Külön él a férjétől, de nem váltak el, nem egyezett a személyiségük, Roland nagyon zárkózott, furcsa ember. A lányom, miután leérettségizett, két évig a bukaresti testnevelési főiskolára járt, majd egy hároméves elektrotechnikai tanfolyamot végzett. Éva az országban dolgozott, a volt ICRM-nél, villamos számológépekkel, akkor jelentek meg először, legalábbis itt, Brassóban. Itt házasodott meg, Roland Gottschickkel, aki nem zsidó, hanem szász, 1972-ben. Csak polgári szertartás volt. Bosszút akart állni a volt udvarlóján, aki az első szerelme volt. Összevesztek, nem tudom, milyen problémájuk volt. Nem volt nagyon kóser, persze, Roland ügyében sem igen értettünk egyet, különösen, ha figyelembe vesszük a családjuk múltját, megmondtam, hogy nem lesz jó vége, úgy is lett. Barbara, az unokám 1975-ben született. A lányom 1990 elején Németországba települt a családjával, a férjével és a lányával. Én nem értettem egyet azzal, hogy Éva Németországba menjen, de hát mit tehettem, nem verhettem szét egy családot. Nem szerettem kezdettől ezt a házasságot, de a mai fiatalokkal nem lehet beszélni, hiába próbálkozik az ember. Külön él a férjétől, de nem váltak el, nem egyezett a személyiségük, Roland nagyon zárkózott, furcsa ember. Természetesen tartom a kapcsolatot a lányom családjával, Barbarával, aki most már gyógyszerész. Gyakran ír, fényképeket küld az utazásairól, ez a hobbija. Azt hiszem, hogy zsidónak tekinti magát, de minthogy ott él, ahol él, nemigen fejezheti ki a gondolatait. Nem a német állammal van a gond, de az emberek, igen, azok antiszemiták. Egy zsidót nem néznek jó szemmel Németországban.